

Tab. V. Lina kasvupind ja saak Eestis.

Kasvu-pindala ha-des	S e e m e		K i u d	
	kogu-saak kv-des	keskm. saak ha-lt kg-des	kogu-saak kv-des	keskm. saak ha-lt kg-des
1932	14 695	38 880	265	38 325
1931	18 331	64 148	350	59 220
1930	32 547	126 724	389	107 704
1925/29	36 110	100 627	279	100 106
% / -des (1925/29 = 100)				
1932	40,6	38,6	95,0	38,3
1931	50,8	63,7	125,3	59,2
1930	90,1	125,9	139,4	107,6

1932. a. vaatamata halvale konjunktuurile suurenenud, välja arvatud sead. Kõige tõhusam oli lammaste arvu suurenemine — 7,5%, järgnevad sulgloomad — 6,9%, mesilased — 4,1%, veised — 3,5% ja hobused — 0,7% võrreldes 1931. aastaga; sigade arv aga vähenes 6,2% võrra.

Veised. Tähtsaimaks karjakasvatuseharuks on meil veisepidamine, mille toodangu väärthus on lähi-kaudu 60% loomapidamise üldtoodangu väärusest. 1930. a. peale veiste üldarv näitab kindlat tõusu-suunda. Suurima osa veistest moodustavad lehmad, kelle üldarv 1932. a. oli 62% veiste üldarvust. Lehamaullikate üldarv tõusis 105 800-lt (1931. a.) 120 400-ni (1932. a.), suurenedes seega 14 600 ehk 13,8% võrra. Vasikate arv vähenes 1932. a. 1,3% võrra võrreldes 1931. a-ga, langedes 100 950-lt (1931. a.) 99 630-ni (1932. a.). Pulle ja härgi oli 1932. a. 36 160. 1931. a-ga võrreldes nende arv tõusis 2 100 ehk 6,2% võrra.

Sead. Teise koha karjakasvatuses omavad meil